

Nr 406.

Av herr **Thore**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 225, med förslag till kungörelse med allmänna grunder för dyrtidstillägg och dyrtidshjälp åt befattningshavare i statens tjänst m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 225, angående förslag till kungörelse med allmänna grunder för dyrtidstillägg och dyrtidshjälp åt befattningshavare i statens tjänst, omtalas vissa befattningshavare, på vilka ifrågasvarande kungörelse har tillämpning. Bland de sålunda uppräknade torde, med kungörelsens nuvarande ordalydelse, icke kunna inräknas på gammal stat kvarstående lotspersonal, vilka åtnjuta arvode av statsverket i form av uppmuntringspengar. Enligt motionen närslutna bilaga skulle denna personal uppgå till 25 personer. Otvivelaktigt föreligger emellertid, såväl på grund av befattningens natur som jämväl av billighetsskäl, fullt fog att bland statliga befattningssinnehavare, som böra komma i åtnjutande av dyrtidstillägg och dyrtidshjälp, även inräkna denna personal, och synes mig beloppet av dyrtidstillägget och dyrtidshjälpen böra sättas till hälften av vad motsvarande befattningssinnehavare på ny stat enligt riksdagens beslut kan komma i åtnjutande av.

Verifiering av här i bilagan lämnade uppgifter torde utan svårighet kunna erhållas hos lotsstyrelsen.

På grund av vad sålunda anförts får jag hemställa,

att riksdagen ville besluta, att ett sådant tillägg måtte göras till kungörelsen angående dyrtidstillägg och dyrtidshjälp åt befattningssinnehavare i statens tjänst, att även här ovan omförmäld lotspersonal må komma i åtnjutande av nämnda förmåner.

Stockholm den 5 april 1919.

Alex. Thore.

Bilaga 1.

Till riksdagsmannen, herr kapten A. Thore.

Genom Kungl. Maj:ts och riksdagens beslut vid 1914 års riksdag omlades avlöningsförhållandena för bland annat lotspersonalen så, att personalen efter att förut hava åtnjutit viss avlöning i form av s. k. uppmuntringspenningar med tillägg av 60 kronor för år och alla vid lotsplatsen inflytande lotspenningar, eller ingen avlöning endast förhöjda uppmuntringspenningar för mästerlotsar och full lotslott. från och med 1915 års ingång skulle bekomma fast avlöning, fördelad i lön och tjänstgöringspenningar samt 40 procent av inflytande lotspenningar, vid platsen.

Några av de äldre lotsarna funno dock med sin fördel förenligt att kvarstå å gammal stat med härav härledande rätt till fulla lotspenningar. Av dessa lotsar, 25 till antalet, äro 23 mästerlotsar och 2 lotsar. Tre av mästerlotsarna uppbära vanliga uppmuntringspenningar från 180 kronor till 360 kronor och 60 kronor i förhöjda uppmuntringspenningar såsom mästerlotsar samt de övriga 20 endast förhöjda uppmuntringspenningar. De två lotsarnas uppmuntringspenningar uppgå till 360 kronor för år för vardera.

Till följd av de förändrade förhållanden, som inträtt med världskriget även beträffande sjöfarten och lotspenningförtjänsten, inträdde så väsentliga förändringar för en del av dessa lotsar, att deras lotspenningförtjänst nedgick för vissa ända till 10 kronor.

Sedan riksdagen 1917 och 1918 beviljat anslag till krigstidstillägg och krigstidshjälp åt befattningshavare i statens tjänst hava genom kungl. kungörelserna den 29 maj 1917 och den 22 mars 1918 bestämmelser utfärdats för ifrågavarande anslags utgående mot angivande av de olika slag av avlöning, å vilka krigstidstillägg finge utgå.

Då i dessa kungl. kungörelser uppmuntringspenningar icke särskilt omnämmts har kungl. lotsstyrelsen ansett sig icke kunna utbetala något krigstidstillägg å desamma. På å enskilda fall häröver anförda underdåniga besvär, har Kungl. Maj:t funnit besvärerna icke föranleda någon åtgärd.

Då dessa uppmuntringspenningar icke äro annat än en viss form av avlöning, som ock framgår av bland annat kungl. brevet den 15 februari 1881, angående nya författningar rörande lotsverket, där det är förordnat, att uppmuntringspenningar uppbäras under den tid löntagaren sin tjänst förrättar och personerna ifråga äro befattningshavare i statens tjänst liksom varje annan statsanställd person, samt att det icke kan anses rättvist, att en del statsanställda personer gå förlustiga det krigstidstillägg och den krigstidshjälp som förunnats andra på den grund att deras avlöningsförmåner fått en annan benämning, som icke förekommer i kungl. kungörelserna rörande dessa förmåner, får jag vördsamt anhålla, att herr kapten ville i

riksdagen väcka motion om att krigstidstillägg och krigstidshjälp för år 1919 måtte utgå till kronolotsar å gammal stat i likhet med andra statstjänare.

En förteckning över de å gammal stat kvarstående lotsar bifogas. (Bilaga 2.

Stockholm den 3 april 1919.

Einar Blomqvist,
Mästerlots.

Bilaga 2.

A gammal stat kvarstående personal:

Luleå	lotsplats	Mästerlotsen	K. J. Sundvall.
Härnö	»	D:o	P. V. Björning.
Gävle	»	D:o	E. A. Östrand.
D:o	»	D:o	A. L. Nordin.
Sandhamns	»	D:o	E. C. Kvist.
D:o	»	D:o	J. A. B. Berg.
D:o	»	D:o	C. E. Ekström.
D:o	»	D:o	A. Skog.
Stockholms	»	D:o	E. R. Blomqvist.
Oxelösunds	»	D:o	I. E. Sundström.
D:o	»	D:o	C. A. Sundström.
D:o	»	D:o	A. Sandin.
D:o	»	D:o	H. H. Lindmark.
Norrköpings	»	D:o	G. C. Elfving.
Åhus	»	D:o	H. N. Petrén.
D:o	»	D:o	C. E. Åhlund.
D:o	»	D:o	C. Rosenqvist.
Malmö	»	D:o	S. P. Bartel.
Hälsingborgs	»	D:o	A. E. F. Lindh.
Brännö	»	D:o	B. A. Björnberg.
D:o	»	D:o	P. A. Holmberg.
D:o	»	Lotsen	G. E. Vestberg.
D:o	»	D:o	B. L. Hamberg.
Göteborgs	»	Mästerlotsen	A. P. Sandén.
D:o	»	D:o	F. O. Lind.